

- 59.1 ויקם אחרי יאיר יפתח הגלעדי אשר הושיע ישראל מיד בני עמוֹן:
 39.7= ויתפלל יפתח וכל ישראל לפני יי במצפה לאמר אנא יי הושיעה נא ואל
 תתן נחלתך להרג ואת כרמך למפציה ופקוד נא את הגפן אשר נטעת והסעת
 אותה ממצרים:
- 39.8= וישלח יפתח מלאכים אל גִּתְאֵל מלך בני עמוֹן לאמר מה לי ולך כי באתה
 אלי וגו':
- 2 ותהי על יפתח רוח יי ויצא להלחם את בני עמוֹן וידר יפתח נדר ליי
 ויאמר אם נתון תתן את בני עמוֹן בידי והיה יוצא מדלתי ביתי לקראתי
 בשוֹבִי בשלום מבני עמוֹן והיה ליי והעליתיהו עולה:
- 40.1= ויך יפתח את בני עמוֹן ויכנעו מפני ישראל וישב יפתח מצפתה והנה כל
 הבתולות והנשים יצאו לקראתו בתופים ובמחולות ותצא בתו ראשוני
 לקראתו ורק היא יחידה ואין לו ממנו בן או בת:
- 3 ויהי כראותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית
 בעכרי ומי יתן ל [± 25] יס ואראה מי יכריע כי הד <אב> תיני במשתה
 שמחת ניצחון מלחמותיי ואנכי פציתי פי אל יי ולא אוכל לשוב:
- 4 ותאמר לו שְׂאִילָה בתו על מה דאבת על מיתתי אחרי אשר עשה יי לך
 נקמות מאיביך: אך זכור נא את אבותינו אשר האב העלה את הבן לעולה
 ונתרצו המקריב והנקרב:

¹MT has אשר יצא while LXX, LAB and Vulgate omit יצא.

²There is space for about 25 letters. LAB here has *Et nunc quis dabit [cor meum in statera et animam in pondere, et stabo] et videbo....*

³The MS has incorrectly הדבאחיני.

39.6 And after Jair Jephthah the Gileadite, who saved Israel from the hand of the sons of Ammon, arose.

39.7 And Jephthah and all Israel prayed before the Lord in Mizpah saying: "Lord, we pray, save us, we beg; and do not give your inheritance over to the slaughter and your vineyard to those who would scatter it. And tend, we pray, the vine which you planted and led out from Egypt.

39.8 *And Jephthah sent messengers to Gete'al king of the sons of Ammon saying: "What is there between me and you that you have come to me (Jdgs 11.12), etc.?"*

[LAB 39.8-9 presents an exchange of messages between Jephthah and Gete'al.]

39.10 And the Spirit of the Lord came upon Jephthah, and he went out to fight the sons of Ammon. *And Jephthah vowed a vow to the Lord and said: "If indeed you give the sons of Ammon into my hand, then whoever goes out¹ from the doors of my house to meet me when I return in peace from the sons of Ammon will be the Lord's, and I will offer it as a holocaust" (Jdgs 11.30-31).*

[LAB 39.11 tells of God's anger at Jephthah's foolish vow.]

40.1 And Jephthah smote the sons of Ammon, and they were humbled before Israel. And Jephthah returned to Mizpah, *and behold all the virgins and women went out to meet him with timbrels and with dances. And his daughter went out first to meet him. And she was his only child; and beside her he had neither son nor daughter.*

And when he saw her, he rent his garments and said: "Alas my daughter, you have brought me very low, and you have been a source of great trouble to me (Jdgs 11.34-35). And who will put [± 25]² and I will see which will go down. For you have made me faint³ at the feast celebrating my victories in battle. And I have opened my mouth to the Lord, and I cannot take it back."

40.2 And Š^e'êlah his daughter said to him: "Why do you faint over my death after the Lord has exacted for you revenge from your enemies (Jdgs 11.36)? But remember, I pray, our fathers that the father offered the son as a holocaust (see Gen 22), and both the sacrificer and the sacrificed were received with favor.

40.3= כן עשה לי אבי כאשר יצא מפּיך: אך שאלה אחת אשאלך **בטרם אמות** הרפה ממני שנים חדשים ואחפלה לאשר אשיב את נפשי ואלכה וירדתי אל ההרים ואלינה בגבעות ואדרכה בסלעים ואבכה על בתולי אני ורעותי ואשפכה עליהם דמעותי ואקרר דאגת ילדותי ויבכוני עצי השדה ויספדוני חיות שדי כי לא דאבתי במיתתי ולא ידאבני משיבי נפשי בפיצת פי אבי אשר נדרני לזבוּח ליי: אך כי יראתי אשר לא יתקבל קרבן נפשי לרצון ותהי מיתתי חנם:

5 ויעש לה כן אביה ותלך היא ורעותיה ותספר לחכמי עמה ואין משיב לה דבר ותעל להרי תִּלְג ויזכריה יי בלילה ויאמר הנה נא סכרתי את פי החכמי עמי אשר לא ענו דבר לבת יפתח ועתה יותן נפש <ה> כשאלתה **והמות שלה יקר בעיני** כי חכמת החכמות לה:

6 ותבא שְׁאִילָה בת יפתח ותשטח בחיק אמה:

40.5= ותלך ותבכה בהרי תלג ותספוד ותאמר שמעו הרים מספד תאנותי והקשיבו גבעות את דמעי עיני וצורי הסלעים תעידו בבכי נפשי איכה נמסרה נפשי למות ולא לחנם נפשי: יתכפרו דברי בשמים ויתכתבו דמעותי ברקיע כי לא <ר> חם האב את הבת אשר נדר אותה להקריב וגם אל שריו לא שמע כי אמר יחידתו להקריב:

40.6= ואנכי לא ראיתי מחופתי ולא נמלאה כתר נשואי ולא לבשתי פארי עדיי כלה היושבת בבתוליה ולא הוקטרת במור ואהל ריח ניחוח:

⁴MT has על.

⁵תִּלְג in Aramaic means "snow"; Targum Onkelos on Deut 3.9 calls Mt. Hermón the "mountain of snow." LAB has *Stelae*.

⁶The MS has נפשי.

⁷MT has המותה.

⁸All LAB MSS except K and P (usually the best!) have *et abiens decidet in sinum matrum suarum*.

⁹We have emended MS נלחם to רחם, but LAB does have *expugnet (ut pater non expugnet filiam quam devovit sacrificare....)*.

¹⁰In translation I follow P. M. Bogaert's emendation of LAB *sedens in genua mea* to *sedens in genicio meo* where *genicio* comes from *gynaecium* (= "woman's quarters").

- 40.3 Therefore, *do to me, my father, according to the word that went forth from your mouth. But one request I ask you before I die. Let me alone two months, and let me pray to the one to whom I will return my soul. And let me go and wander about⁴ the mountains and lodge in the hills and make my way in the cliffs and bewail my virginity, I and my companions* (Jdgs 11.36-37). And I will pour out my tears upon them and will cool the grief of my youth. And the trees of the field will bewail me, and the beasts of the field will lament me. For I did not faint over my death and it did not make me faint to return my soul when my father opened his mouth and vowed to sacrifice me to the Lord. But I am afraid that the offering of my soul will not be accepted as pleasing and my death will be for nought."
- 40.4 And her father did this for her. And she and her companions went. And she told the wise men of her people, but no one answered a word to her. And she went up to mountains of T^elag,⁵ and the Lord remembered her by night and said: "Behold, I pray, I have shut the mouth of the wise men of my own people who did not answer a word to the daughter of Jephthah. Now <her>⁶ soul will be given over according to her request, and her death⁷ is precious in my eyes (Ps 116.15) for she has supreme wisdom." And Š^e'êlah the daughter of Jephthah came and lay flat on the bosom of her mother.⁸
- 40.5 And she went and wept in the mountains of T^elag, and she lamented and said: "Hear, mountains, the lament over my coupling; and give heed, hills, to the tears of my eyes; and, you rocks of the cliffs, bear witness to the weeping of my soul. Alas, my soul has been handed over to death, but not for naught. My words will be atoned for in the heavens, and my tears inscribed on the firmament, for the father who vowed to sacrifice his daughter did not <have mercy on>⁹ her and also did not heed his captains but intended to sacrifice his only daughter.
- 40.6 But I have not looked out from my bridal canopy, and my wedding crown is not completed. And I have not put on the beautiful adornments of a bride sitting in her woman's quarters,¹⁰ and I have not been perfumed with myrrh and sweet-smelling aloes,

- 7 ולא נמשחתי בשמן המשחה אשר נכון לי: אהה אמי לשוא ילידתיני הנה יחידתך בשאול חופתה אך שוא יגעת בי בשמן משחתיני ולבנים הלביש <ו>ני כי {עס ו}סס יאכלם ופרחי כתרי באשר גדלתני יבלו ויבשו ובגדיי המרוקמים בתכלת וארגמן רימה ישחיתם ועתה יאנחו ריעותיי כל ימי מספדי:
- 40.7= ויטו העצים פארותם ובדיהם ויבכו כל בתוליי ויבאו חיות יער וירמסו על בתוליי כי נגזרו שנותיי וימי חיי בחשך יעתיקו:
- 8 ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר ותבאו בתולי ישראל ויקברוה ויספדוה ותהי חוק בישראל מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח ארבעה ימים בשנה:
- [CJ 59.8-11 discusses the death of Hercules, more judges in Israel, the capture of Troy and the founding of Rome.]
- 12 ויעש מיכה כל אשר צותה אמו אותו ויעש לו שלש צלמי אדם ושלשה צלמי עגלים ודמות נשר וארי ותנין: והיה כל מבקש לשאל לבנים יבקש מצלמי אדם והמבקש לעושר יבקש כן הנשר ומבקש לגבורה מן האריה ומבקש לבנים (ו)לבנות מן העגלים ומבקש לאורך ימים מן התנין והמבקש מכל דבר יבקש מן היונה:
- 44.6= ויזנו כל בית ישראל אחריהם ויעזבו את יי ויעבדום וימכרם יי ביד עמי הארץ וישובו ויפקדם יי לעתים:

¹¹The MS has הלבשיני.

¹²רעס may be merely a false start; LAB has *tinea* only.

¹³חדשים is supralinear but certain from the biblical text.

¹⁴We have added *waw*; LAB has *pro pueris et pro puellis*.

and have not been anointed with the oil of anointing which is prepared for me. Alas, my mother, in vain have you given birth to me. Behold your only daughter - her bridal canopy is in Sheol. But in vain have you toiled for me with the oil you anointed me! The white garments which clothed me,¹¹ the moth¹² will devour them. And the sprouts of my crown with which you exalted me will wear out and dry up, and my garments embroidered in blue and purple the worm will destroy. And now my companions will bemoan all the days of my lamenting.

40.7 And trees will stretch out their boughs and their limbs, and all will weep over my virginity. And the beasts of the forest will come and trample on my virginity, for my years are cut off and the days of my life will move forward in darkness.

40.8 *And at the end of two months¹³ she returned to her father and he fulfilled with her his vow which he vowed. And the virgins of Israel came and buried her and lamented her. And it became a custom in Israel that year by year the daughters of Israel came to lament the daughter of Jephthah the Gileadite four days in the year (Jdgs 11.39-40).*

[LAB 40.9-44.4 tells of Jephthah's death (40.9), the judgeships of Addo and Elon (41), the promise of Samson (42), the birth of Samson (43), and the rise of Micah (44.1-4)]

44.5 And Micah did everything which his mother commanded him. And he made for himself three images of man and three images of calves and the likeness of an eagle and a lion and a serpent. And everyone seeking to ask for sons would seek them from the images of man; and one seeking for wealth would seek it from the eagle; and one seeking for strength, from the lion; and one seeking for sons (and)¹⁴ daughters, from the calves; and one seeking for a long life, from the serpent; and one seeking something of everything would seek it from the dove.

44.6 And all the house of Israel went astray after them and forsook the Lord and served them. And the Lord handed them over to the peoples of the land; and they repented, and the Lord visited them at intervals.

[LAB 44.6-46.1 continues the Lord's speech with its emphasis on the Decalogue (44.6-10), the murder of the concubine (45) and the search for a course of action (46.1).]

- 13 ויהי כאשר עלו בני ישראל על שבט הדני למלחמה על אודות הפלגש אשר
מחה בגבעה ויתנגפו בני ישראל לפני בני דן וישחיתו בישראל ביום
ההוא שנים ועשרים (אלף) איש:
- 46.3= ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יי עד הערב ויאמרו נשאלה ביי לאמר
במה העון הזה אשר כשלנו וישאלו ביי לאמר האוסיף לגשת למלחמה עם
בני בנ<ימ>ן אחי ויאמר יי עלו אליו ואחר אודיעכם במה יכשלו העם
ויצאו ביום השיני להלחם עם בנימן וישחיתו בבני ישראל עוד שמונת
עשר אלף איש:
- 46.4= ויעלו כל ישראל ביתאל כי שם ארון ברית יי ויבכו ויצומו ביום ההוא
עד הערב ויעלו עולות ושלמים לפני יי:
- 14 ויתפלל פנחס בן אלעזר הכהן לפני יי ויאמר יי אלהים אם יישר
בעיניך את אשר עשו בני בנימן למה השאת אותנו בהם לנפול בידם ואם
רע בעיניך את אשר עשו למה נפלנו לפניהם:
- 47.1= הגד נא לעבדך במי העון הזה ונטיבה לך כי הנני זוכר את אשר עשיתי:
דקרתי את זמרי בקנאתי והצלתני מיד כלי עמו והרגת בהם ארבעה
ועשרים אלף:
- 47.2= ואחה עתה אמרת לשבטי ישראל עלו להלחם את בנימן:
- 15 וישמע יי בקול פנחס ויאמר {הקנאתי} קנאו לי בני ישראל בנבלה הזאת
ולא קנאו לי בפסל מיכה אשר עשה להזנות את כל ישראל אחריו: על כן
קנאתי ונקמתי בישראל כי נבהלו על פלגש אחת לבער עֵשָׂה נבלה ולא
ביערו את עובדי פסל מיכה: ועתה אסיפו בני ישראל לעלות למלחמה עם
בנימין ומחר אתננו ביד<כם>:

¹⁵ According to *LAB* and *Jdgs* 20.12-13 this should be Benjamin (as it is as *CJ*'s story unfolds).

¹⁶ אלף must be supplied; *LAB* has *quadragintaquinque milia virorum* but *MT* and *CJ* agree.

¹⁷ The *MS* has בנימן.

¹⁸ Again *CJ* agrees with *MT*; *LAB* has *quadraginta sex milia virorum*.

¹⁹ The *MS* has הקנאתי קנאו, but הקנאתי seems to be a false start or perhaps we should read בקנאתי "with jealousy for me."

²⁰ The *MS* has בידי; *LAB* has *Tradam vobis illos*.